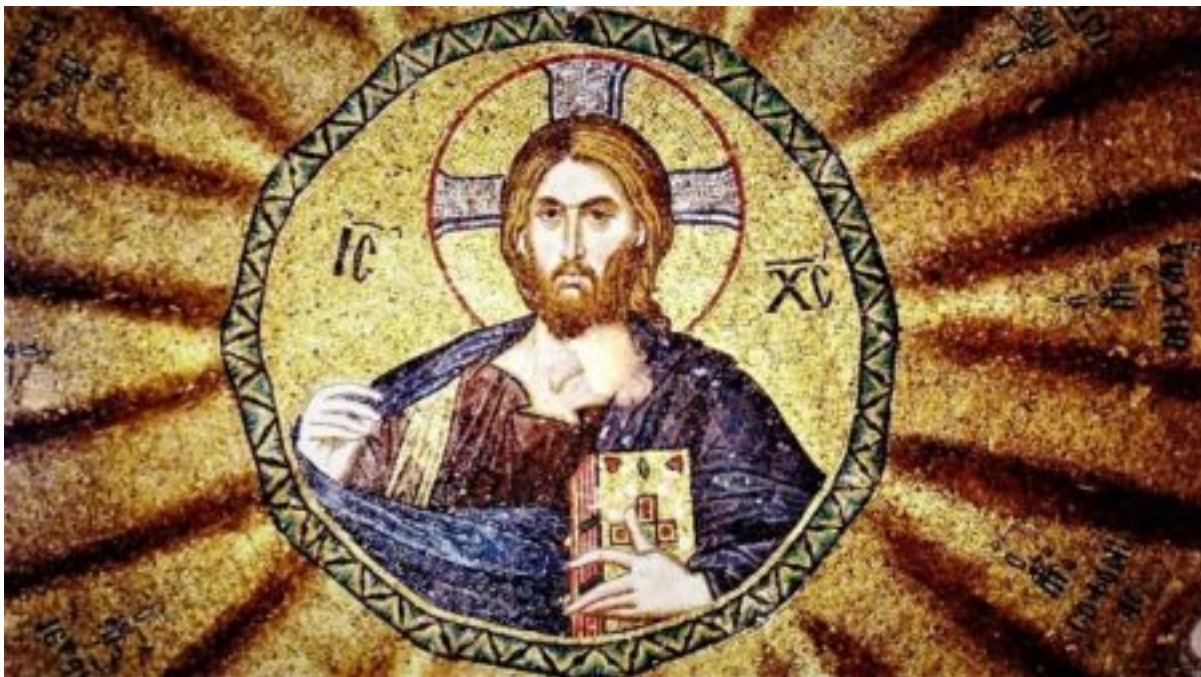
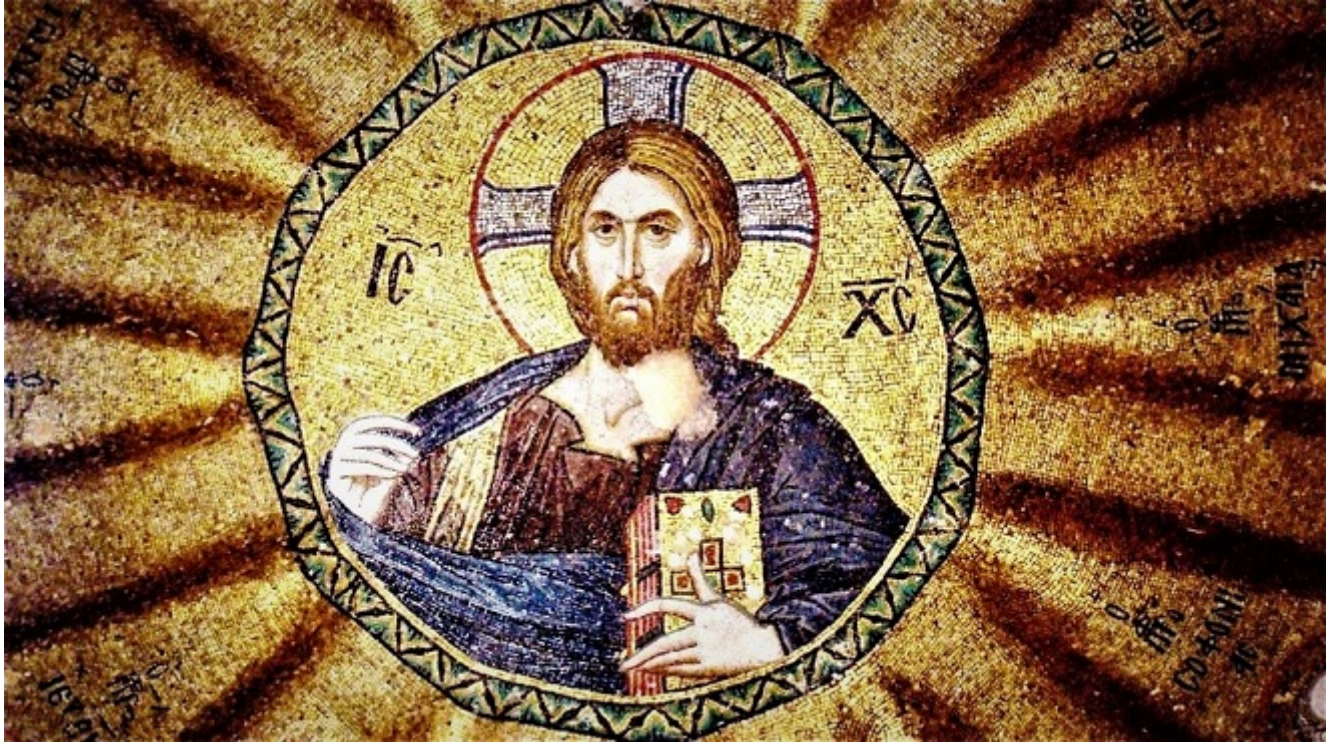

10 Σεπτεμβρίου 2021

Ο Παντοκράτορας στον τρούλο μίλησε, προέτρεψε εξομολόγηση και έδωσε άφεση και γιατριά!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Ιησούς Χριστός, Παντοκράτορας (ψηφιδωτό).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κάποιος από τους επισήμους άρχοντες είχε μεγάλη πίστη και ιδιαίτερη αγάπη στον ιεράρχη του Χριστού, τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο – αρρώστησε κάποτε και πρόσταζε τους υπηρέτες του να τον σηκώσουν και να τον φέρουν στον σεβάσμιο και ιερό ναό των αγίων Αποστόλων, όπου βρίσκεται και ο τάφος του θεοφόρου πατρός, του ιερού Χρυσοστόμου και όπου πολλοί ασθενείς έβρισκαν θεραπεία.

Φτάνοντας εκεί, ο άρχοντας άρχισε να προσεύχεται με δάκρυα, μπρος στον ιερό τούτο χώρο, και ξάπλωσε στο στρώμα που είχαν ετοιμάσει, καταγής.

Μισοξαπλωμένος καθώς ήταν, αισθανότανε δυνατούς πόνους, και επικαλούνταν στην προσευχή του τους αγίους Αποστόλους του Χριστού και τον ιερό Χρυσόστομο να τον ελεήσουν τώρα, που βρισκόταν σε μεγάλο κίνδυνο.

Και τότε άρχισε να νιώθει πολύ πιο έντονα να έρχονται στη μνήμη του όλες οι αμαρτωλές πράξεις του· και καθώς με τον λογισμό του τις αναπολούσε, πήρε να θρηνεί και να λέει:

– Αλλοίμονο σ' εμένα τον ταλαίπωρο και αμετανόητο! Πώς θα πορευθώ την οδό που δεν έχει επιστροφή, και πώς θα υποφέρω την απειλή του φοβερού Κριτού και τις αφόρητες και αιώνιες κολάσεις;

Και καθώς έλεγε αυτά τα λόγια και άλλους πολλούς θρήνους με πόνο, γύρω στην έκτη ώρα, έφυγαν όλοι από τον ιερό ναό κ' έμεινε μόνος του. Τότε γύρισε το κεφάλι του προς τον υψηλό τρούλο του ιερού ναού και, αντικρίζοντας την εικόνα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και Παντοκράτορος, άρχισε να λέει προς την εικόνα τούτα τα λόγια:

– Αν βλέποντας αυτή την εικόνα σου, Δέσποτα, που έκαναν ανθρώπινα χέρια, φρίττω και δειλιώ, πώς θα τολμήσω να ιδώ, ο ταλαίπωρος, εσένα, τον φοβερό Κριτή, όταν έρθεις να κρίνεις τα σύμπαντα; Αμάρτησα, Κύριέ μου – συγχώρεσέ με που δεν εφύλαξα τις εντολές σου!...

Και λέγοντας αυτές τις φράσεις, πήρε ν' αραδιάζει και να λέει με τη σειρά όλες τις αμαρτίες του, κάτω απ' την εικόνα του Παντοκράτορος.

Κι όταν τις είπε όλες και τελείωσε, θυμήθηκε κι άλλη μια φοβερή που είχε κάμει, και συνέχισε:

– Και άλλη μια αμαρτία έκαμα, Κύριέ μου, μα δεν τολμώ να την ξεστομίσω. Δεν τολμώ, φιλόανθρωπε – δεν τολμώ, πολυέλεε.

Και καθώς ψιθύριζε τρέμοντας αυτά τα λόγια, ήρθε, ψηλά απ' την αγία εικόνα μια

φωνή, που έλεγε:

- Πες την!

Κι όταν τόλμησε και την ομολόγησε κ' εκείνη την αμαρτία, ήρθε άλλη φωνή άνωθεν:

- Οι αμαρτίες σου είναι συγχωρημένες!

Έτσι, με το άκουσμα της φοβερής αυτής φωνής που ήρθε από ψηλά, σηκώθηκε γερός πια και γιατρεμένος από την αρρώστια του. Έπεσε τότε μπρούμυτα στο δάπεδο του ναού και με δυνατή φωνή άρχισε ν' αναπέμπει ύμνους ευχαριστίας και ευγνωμοσύνης προς τον φιλόνθρωπο Θεό, που δεν θέλει με κανένα τρόπο το θάνατο του αμαρτωλού, μα περιμένει την επιστροφή και την μετάνοιά του, κ' επιθυμεί τη σωτηρία όλων των ανθρώπων, περνώντας από την επίγνωση της αλήθειας.

Μετά, προσκύνησε τον θαυματουργό τάφο του ιερού Χρυσοστόμου, και πήγε στο σπίτι του, ζώντας με σωφροσύνη τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του.

Βλέποντας, λοιπόν, αδελφοί μου, τη δύναμη της μετάνοιας και της εξομολογήσεως, ας μη ντρεπόμαστε μπρος στο Θεό τον πολυεύσπλαχνο, και στους εξομολόγους πνευματικούς να λέμε τις αμαρτίες μας, για να συγχωρηθούν διότι, αν νιώθει ντροπή για λίγη ώρα που εξομολογείται κανείς τ' αμαρτήματά σου τώρα, όμως, ελευθερώνεται από την μεγάλη ντροπή και καταδίκη που μας περιμένει στη Δευτέρα Παρουσία, μπροστά σε όλους τους Αγγέλους και όλους τους ανθρώπους!

Από το βιβλίο του Π.Β. Πάσχου, «Αγγελοτόκος έρημος», των εκδόσεων Αρμός, σ. 115-117.

<https://bit.ly/2X4zzAC>